

ಕಥೆ

ಚಿತ್ರ ಸೃಜನ್

ಪ್ರಾಣಕಾರ

■ ಮಧುರಾ ಕರ್ಣಮ್

‘ವಂದಿಪೆ ನಿನಗೆ ವಿಷ್ಣುನಾಶನಾ.. ಅನವರತ ಪರಿಪಾಲಿಸೋ ಗಜಾನನಾ..’ ಎಂದು ಗಣೇಶ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸುಗುಣ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೀಲಿಸಿದಳು. ಉಡುಪಿಯವಳಾದ ಅವಳು ಆ ವೇಷಭೂಷಣ, ತಾಳ, ನೃತ್ಯ, ಭಾಗವತರ ನಿರೂಪಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಬೆಳೆದು ಬಂದದ್ದು. ವಾರಕ್ಕೇರಡು ದಿನ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ‘ವಿಷಯ ಕಲ್ಯಾಣ’ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಭಾಗವತರು ನಿರೂಪಣೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ಇನ್ನೂ ಕಥಾನಾಯಕನ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಕಥೆಯ ನಾಯಕ ಕುಣಾಲ್ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ, ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಮಹಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಬಂದ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗಿ ನೋಡಿದ ಸುಗುಣ ‘ಇದೇನೋ ಕುಣಾಲ್, ಗಂಟೆ ಇನ್ನೂ ಏಳಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೀಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ತಪ್ಪ ಅಗ್ಗಿಕುಂಡದಂತಿದ್ದವ ‘ಹೌದಮ್ಮ, ಹೊಸ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಶುರುವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ. ಬೇಗ ಬಾ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಮ್ಯಾನೇಜರ್’ ಎಂದವನೇ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೈ ಮುಗಿದ.

ಸುಗುಣ ಟಿ.ವಿ. ಬಿಟ್ಟು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದವಳೇ ಒಲೆ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿ ಕಾಯಲಿಟ್ಟಳು. ‘ಎರಡು ದೋಸೆ ತಿನ್ನೊಂಡು ಹೋಗೋ ಕುಣಾಲ್. ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಡೀನಿ’ ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು. ‘ಬೇಡಮ್ಮ, ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಏನಾರ ತಿನ್ನೋತೀನಿ. ನೀನು ಧಾವಂತ ಪಟೋಬೇಡ’ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತ್ತು. ಹತಾಶಳಾದವಳು ಕಾಫಿಯ ಕಪ್ ಹಿಡಿದು ಅವಸರದಿಂದಲೇ ಹೊರಬಂದು ‘ಇದನ್ನಾರೂ ಕುಡಿದ್ದಿಟ್ಟು ಹೋಗು. ಉಪವಾಸ ಹೋಗಬೇಡ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಳು. ಆ ಕಂಗಳ

ಮಮತೆಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸೋತು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ಹೊರಟ. ಬೈಕ್ ಸದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಸಾದ್ ಬೆಳಗಿನ ವಾಕಿಂಗ್ ಜೊತೆ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯಿತು.

‘ಕುಣಾಲ್..’ ಎಂದು ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ‘ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೇಷ್ಟು. ಬೇಗ ಬಾ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಮ್ಯಾನೇಜರ್’ ಎಂದು ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಒಳಗಿನಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದವನೇ ಭರ್ರೆಂದು ಧೂಳೆಬ್ಬಿಸಿದ. ಅತ್ತ ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ ಪರಿಚಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಂಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಧಿತ್ಯೋಂ..ಧಿತ್ಯೋಂ..ಧಿಂಗಳ ಹಾಕಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಗುಣ ಅತ್ತ ಗಮನವೀಯದೇ ಮಗನಿಗೆ ಕೈ ಬೀಸುತ್ತ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕಳಾದಳು. ಪ್ರಸಾದ ನೋಡುತ್ತ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತರು.

ಈ ದೃಶ್ಯವೇನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಓಡಿದವರೇ. ಆಗ ಅವರ ಬಳಿ ಬೈಕು, ಕಾರು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ, ಡಬ್ಬಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದಷ್ಟು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯುವುದೇ. ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಒಳ್ಳೆಯವರಾದರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ.. ..ಕಷ್ಟ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವರೂ ಐ.ಟಿ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತವರೇ. ಹಲವಾರು ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಅನೇಕರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಪಳಗಿ ಇಂದು ಎ.ವಿ.ಪಿ. ಹುದ್ದೆ ಗೇರಿದ್ದಾರೆ. ಪದ್ಮನಾಭನಗರದ ನೂರು – ಎಂಬತ್ತರ ಸೈಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಸ್ವಂತ ಮನೆ, ಕಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಮಗ ಕಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದೆಡೆ ಸಂತಸ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ನೋವು. ಕಲೀಲಿ, ಮಾಡ್ಡಿ ಎನಿಸಿದರೂ ಒಳಗೆಲ್ಲೋ ಮನ ಅಳುಕುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಬಂದವರೇ